

ת"פ 8850/12/14 - מדינת ישראל נגד דוד ניסנוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 8850-12-14 מדינת ישראל נ' ניסנוב

בפני כב' השופט משה יועד הכהן
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: דוד ניסנוב

החלטה

1. לפני עתירה לגילוי ראיה, לפי סעיפים 45 ו-46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א 1971.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא, וסעיף 29(ב) לחוק העונשין. עובדות כתב האישום מייחסות לנאשם, בתמצית, הצתה ביחד עם אחר, של דירת מגורים. זאת, על רקע סכסוך בין אחיו של הנאשם לבין המתלונן, בנוגע לאותה דירה.
3. בתיק הוצאה תעודת חיסיון, מיום 16.2.15, של השר לביטחון פנים, המטילה, בין היתר, חיסיון על "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדוח ידיעה 14-0403-499, לרבות תוכן המידע ומועד מסירתו".
4. הנאשם טוען, כי כל אחד מהפרטים החסויים האמורים: התוכן, זהות המקור ומועד המסירה של הידיעה, הינו רלוונטי וחיוני להגנה. זאת בהנחה שתוכן המידע מתייחס לזהות המבצעים ומכאן שהוא רלוונטי לשאלה העיקרית השנויה במחלוקת, והיא הקשר שבין הנאשם לבין ההצתה. כל זאת, שעה הנאשם מכחיש קשר כזה.
5. ב"כ הנאשם טוען עוד, כי חשיפת זהות המקור, רלוונטית כדי לדעת אם מדובר במודיע שיש לו מניע אישי להפליל את הנאשם. בנוסף, גם מועד המסירה רלוונטי, שכן הנאשם נעצר למעלה מ-4 חודשים לאחר ההצתה, ופער הזמנים מעלה את השאלה מדוע היה איחור במעצר. לטענתו, גם שאלה זו יכולה להיות רלוונטית, הן לסוגית ההרשעה והן לסוגית העונש.

6. העילות להטלת החיסיון, כפי שפורטה בתעודה הינן, סיכון שלומם של בני אדם, פגיעה בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה; חשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה באופן שיש בו לפגוע ביעילות פעולותיה.

7. במעמד הדיון בעתירה, קיימתי דיון במעמד צד אחד בנוכחות ב"כ המאשימה, וכן נציג המודיעין המשטרתי ושמעתי את הסבריהם. לאחר מכן, בחנתי בצורה מפורטת את החומר החסוי שהוצג לי. זאת, ככל יכולתי, גם מתוך זווית ראייה סנגוראית, בשים לב לטענות ב"כ הנאשם. בנוסף, נתתי דעתי להסברי נציגי המאשימה לגבי הנזק העלול להיגרם לאינטרס הציבורי המוגן, אם המידע המחוסה יגולה להגנה.

8. תחילה אציין כי עיון בחומר החסוי שהוצג לי, מעלה כי הוא נופל כולו בגדרה של תעודת החיסיון. (ראו למשל בש"פ 3490/14 **לנדסברג נ' מדינת ישראל** (19.6.14)).

9. בכל הנוגע לגילוי תוכן המידע, מקור המידע ומועד מסירת הידיעה, לאחר שהעמקתי בעניין, השתכנעתי, כי אין מקום לגלות אותם להגנה. בנסיבות העניין, ועל סמך יריעת המחלוקת שנחשפה בפני, כולל קו ההגנה, אין בתוכנה של הידיעה, בזהותו של המקור או במועד מסירת המידע, כדי לשמש ראייה חיונית או מהותית להגנת הנאשם. זאת, הן בהיבט של ניהול ההגנה והן בהיבט של הטיעונים לעונש. בעניין זה אציין, כי אין בנתונים האמורים משום "פוטנציאל מזכה", באספקלריה של האפשרות, כי יש בהם, כולם או חלקם, להקים ספק סביר לגבי אשמתו של הנאשם (בש"פ 781/10 **פלוני ואח' נ' מדינת ישראל** (3.10.10)). בנוסף, לא מצאתי, כי יש באותם נתונים כדי לסייע להגנה בטיעוניה לעונש, ככל שישורשע הנאשם.

10. לעומת זאת, אותה חשיפה עלולה, בהסתברות גבוהה, להביא לפגיעה בשלומם של המקור, וגם לפגוע באופן כללי בשיתוף הפעולה של הציבור עם משטרת ישראל. ראו בש"פ 838/84 **לבני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל"ח (3) 729 (1984).

11. לאור האמור, העתירה נדחת, וכפי שנקבע יינתן מענה לכתב האישום ויתקיים דיון לפי סעיף 144 ביום 7.5.15 בשעה 15:30.

12. **המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

חתימה